

АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УКРАЇНІ

ДЕНІС Олександр Володимирович - аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

В статье раскрывается современное состояние местных бюджетов Украины. Для этого проводится анализ и оценка формирования доходной части местных бюджетов государства по годам, в частности рассматриваются объемы доходов местных бюджетов Украины без учета трансфертов и с учетом таких. На основе анализа бюджетного законодательства Украины предлагается внедрение критериев оценки деятельности органов власти и их использование на каждом этапе разработки и принятия управленческих решений, что позволит предотвратить случаи неэффективного и нерационального использования бюджетных средств.

Местные выборы, как финансово-правовые документы, занимают ведущее место в нормативно-правовом обеспечении деятельности органов местной власти и органов местного самоуправления. От качества их разработки и реализации зависит эффективность деятельности органов публичной власти по проблемам удовлетворения социальных потребностей населения. Особое значение приобретает взаимозависимость местных бюджетов между собой и от государственного бюджета, требует необходимость совершенствования процедуры и порядка расчета межбюджетных трансфертов.

В статье проведен анализ формирования местных бюджетов в течение нескольких последних лет, который показывает рост объемов их полномочий, свидетельствующие о развитии экономики Украины, даже в условиях агрессии которая ведется против Украины со стороны Российской Федерации и о результативности

децентрализации власти, которая осуществляется в Украине.

Совершенствование механизма формирования доходов местных бюджетов невозможно без изменения правовых подходов к организации проведения бюджетного процесса, прежде всего, внедрение среднесрочного планирования доходов и переходе от полной формы содержания бюджетных учреждений к формированию целевых среднесрочных программ, в которых бюджетные средства выделяются под конкретные цели.

Постановка проблеми

Стратегічні цілі та напрямки розвитку держави передбачають розвиток демократичного суспільства, основою якого є місцеве самоврядування, що визнається одним із пріоритетів у рамках напрямків державної політики сучасної України.

Розширення функцій та повноважень органів місцевого самоврядування, що відбулося останнім часом, не супроводжувалося збільшенням фінансових ресурсів останнього. Власні доходи органів місцевого самоврядування, а також надходження від підприємств та організацій, пов'язаних із місцевою економікою, залишаються незначними. Залежність місцевих бюджетів від державного бюджету постійно зростає, подальше вдосконалення вимагає процедури розрахунку бюджетних трансфертів. Серйозною перешкодою на шляху зміцнення місцевих бюджетів стала невинуватна нестабільність законодавства, її невідповідність певним положенням. Тому

виникла нагальна необхідність дослідження сучасного стану наповнення місцевого бюджету держави.

Стан наукової розробленості

Проблеми місцевих бюджетів займають важливе місце в роботах як іноземних, так і вітчизняних вчених. Дослідженням теоретичних і практичних аспектів формування доходів місцевих бюджетів займалися такі вчені, як Бандурка О.М., Бандурка О.О., Владимирів К.М., Власюк Н.І., Врублевська О.В., Геєць В.М., Кириленко О.П., Кремень О.І., Кулик І.О., Кучерявенко М.П., Лисяк Л.В., Луніна І.О., Мельник В.С., Пасечник Ю.В., Петков С.В., Пилипів В.В., Попова С.М., Рогальський О.Ф., Романовський М.В., Савченко Л.А., Сиба Л.О., Симов'ян С.В., Слухай С.М., Сунцова О.О., Федосова В.М., Чуйко Н.Г., Юрій С.І. та ін. Але чимало питань, пов'язаних з подальшим дослідженням місцевих бюджетів, сучасного стану їх наповнення поки що залишаються відкритими.

Метою даної статті є вивчення сучасного стану формування та використання фінансових ресурсів бюджету України з урахуванням аналізу та оцінки доходів місцевих бюджетів держави та внесених змін до бюджетного законодавства.

Виклад основного матеріалу

Місцеві бюджети є важливою складовою системи місцевих фінансів для реалізації потреб громади. Поряд з державним бюджетом, місцеві бюджети забезпечують процес розширеного відтворення. За допомогою певних важелів місцевими органами влади, відповідно до їх компетенції, забирається частина коштів у виробничих, підприємницьких та інших структур, та частина населення у вигляді податків, зборів, платежів, які акумулюються у місцевих бюджетах. З іншого боку, ресурси місцевих бюджетів спрямовуються на утримання установ соціально-культурної сфери та охорони здоров'я, підприємств житлово-комунального господарства, виплати соціальної допомоги, тобто фінанси місцевих бюджетів відіграють основну роль у забезпеченні соціальних потреб населення. Відбувається процес накопичення фінансових ресурсів

місцевих бюджетів та їх розподілу і використання на різні сфери діяльності... В місцевих бюджетах зосереджуються не лише фінансові ресурси цього регіону. Місцеві органи влади та органи місцевого самоврядування можуть отримувати до місцевого бюджету відповідного рівня грошові засоби з бюджетів іншого рівня (державного або місцевих) або передавати грошові засоби цього бюджету до інших ланок бюджетної системи [1, с. 61–62].

Місцевий бюджет виступає важливим інструментом регулювання і стимулювання економічних відносин, а також підвищення ефективності виробництва продукції та надання різноманітних послуг. Важливе значення при цьому має соціально-правова спрямованість бюджетних коштів.

Основою місцевих фінансових ресурсів є місцеві бюджети, тому в сучасних умовах надзвичайно важливого значення набуває визначення обсягів і складу їх дохідної частини. Саме бюджет і його дохідна частина характеризують рівень економічного розвитку країни і її регіонів, зокрема, а завдяки правильному здійсненню бюджетного процесу забезпечується економічна і соціальна стабільність та належний життєвий рівень населення. Структура доходів місцевих бюджетів має відображати баланс самодостатності органів місцевої влади та фінансової залежності від держави.

У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» зазначається, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів [2]. Кулик В.О. стверджує, що доходами бюджету є кошти, що надходять у постійне користування на безповоротній основі, які забезпечують стабільність бюджету і фінансування його видатків [3].

Місцеві бюджети виконують особливу роль у кожній унітарній країні, тому що вони є фінансовою основою місцевого самоврядування. За рахунок коштів місцевих бюджетів фінансуються найбільш значні заходи держави в галузі освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, тобто здійснюються всі ті витрати, які зачіпають інтереси широких верств населення. Крім того, бюджети є одним з важелів, за допомогою якого проводиться перерозподіл

валового внутрішнього продукту, перш за все серед окремих соціальних груп населення та територій. І тому те, наскільки раціонально побудована система місцевих бюджетів, залежать ефективність функціонування усієї бюджетної системи, успішне здійснення фінансової політики, а в кінцевому підсумку, всієї системи місцевої виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Нинішній стан економіки України характеризується поступовим збільшенням диференціації рівнів економічного і соціального розвитку регіонів та обсягів податкових і неподаткових доходів, які надходять до бюджетів. Найбільше значення у формуванні доходів місцевих бюджетів мають податкові надходження, а перш за все – податок на прибуток підприємств, які належать до комунальної форми власності, прибутковий податок з громадян, платежі за користування природними ресурсами (плата за воду, плата за землю тощо).

З року в рік місцеві бюджети набувають дедалі більшої ваги як за обсягом фінансових ресурсів держави, так і щодо розв’язання соціально-економічних проблем регіонів, де проживає більшість населення країни. В Україні кількість місцевих бюджетів чи не найбільша в Європі. Так, станом на 1 січня 2016 р. кількість місцевих бюджетів нараховувала понад 11 800, з них: сільські і селищні складали понад 8 000; обласні – 24; бюджети міст загальнодержавного і обласного підпорядкування – 223; районні та міст районного підпорядкування – 2 753. В зв’язку з цим, логічно було б вважати, що обсяги фінансових ресурсів, які перебувають у розпорядженні місцевих органів влади, постійно зростають, про що свідчать дані таблиці 1.

Простеживши динаміку зміни обсягів доходів місцевих бюджетів за 2014 – 2017 рр. в

таблиці 1, слід зауважити, що з 2014 р. спостерігається тенденція зростання доходів місцевих бюджетів як з урахуванням трансфертів, так і без них. Так, доходи з урахуванням трансфертів у 2015 р. зросли на 62 758 млн. грн. порівняно з 2014 р., в 2016 р. зросли на 71 683 млн. грн. порівняно з 2015 р., але вже в 2017 р. доходи з урахуванням трансфертів зменшилися на 93 541 млн. грн. порівняно з 2016 р. Що стосується доходів без урахування трансфертів, то простежується динаміка зростання. У 2016 р. вони складають 170 748 млн. грн., що на 50 268 млн. грн. більше, ніж у 2015 р., а вже у 2017 р. – 191 953 млн. грн., що лише на 21 205 млн. грн. більше, ніж у 2016 р.

Однією із ключових трансформацій, запущених владою ще в 2014 році, стала реформа місцевого самоврядування. В її рамках передбачено переглянути напрями, механізми, строки формування територіальної організації влади, підвищити якість та доступність публічних послуг, перебудувати бюджетно-фінансові відносини держави та територіальних громад. Реформою місцевого самоврядування також передбачено передачу значної частини повноважень центрального уряду на територіальні рівні. Щоб забезпечити місцеві громади та органи влади достатніми фінансами для виконання розширених повноважень, до Бюджетного кодексу України було внесено низку змін та доповнень [5]. Разом із бюджетною децентралізацією реформою також передбачено створення Державного фонду регіонального розвитку. До його повноважень віднесено фінансування інвестиційних проєктів розвитку територіальних громад, що мають на меті розвиток регіонів, створення інфраструктури індустріальних та інноваційних парків і відповідають пріоритетам, визначеним у Державній

Таблиця 1

Обсяги доходів місцевих бюджетів України у 2014 – 2017 рр. [4]

Роки	Доходи місцевих бюджетів, млн. грн.		Частка у ВВП, % доходів без урахування трансфертів
	без урахування трансфертів	з урахуванням трансфертів	
2014	101 177	231 702	5,7
2015	120 480	294 460	6,1
2016	170 748	366 143	7,2
2017	191 953	272 602	6,4

стратегії регіонального розвитку та відповідних стратегіях розвитку регіонів [6].

До проекту Державного бюджету України майже на кожний рік закладається [7]:

- зростання власних доходів місцевих бюджетів;
- зростання доходів місцевих бюджетів з урахуванням міжбюджетних трансфертів ;
- зростання доходів державного бюджету, якими розпоряджається уряд;
- інфляція на певному рівні.

Однак є підстави очікувати, що за підсумками поточного року фактичне зростання цін виявиться вищим за заплановане.

Фінансові підсумки за 2017 рік показали, що у минулому році збереглося зростання місцевих бюджетів, а також частки місцевих бюджетів у зведеному бюджеті України та динаміка збільшення обсягів надання державної фінансової підтримки на розвиток громад та розбудову інфраструктури.

Протягом січня-грудня 2017 року надходження до загального фонду місцевих бюджетів України (без урахування міжбюджетних трансфертів) склали 192,0 млрд. грн., що більше від прогнозних показників Міністерства фінансів України на 21,3 млрд. грн. А у порівнянні з 2016 роком надходження зросли на 45,4 млрд. грн. або на +31%.

Це свідчить про підвищення зацікавленості органів місцевого самоврядування у збільшенні надходжень до місцевих бюджетів, реалізації заходів щодо пошуку резервів їх наповнення та підвищення ефективності адміністрування податків і зборів.

Частка фінансових ресурсів, які отримують місцеві бюджети з державного бюджету досягає 50%, тобто органи місцевої влади володіють половиною фінансових ресурсів зведеного бюджету.

Частка місцевих бюджетів в зведеному бюджеті досягає 50%, тобто органи місцевої влади мають у своєму розпорядженні вагомий фінансовий ресурс, щоб ним ефективно управляти та спрямовувати на розвиток громад (у відносинах з державою – 50/50).

Зупинимося окремо на досягненні реформи місцевого самоврядування у частині результатів ефективності управління бюджетними ресурсами об'єднаними територіальними громадами (ОТГ).

Показники моніторингу свідчать, що ОТГ демонструють кращі темпи зростання власних доходів, ніж вони становлять по всіх інших рівнях місцевих бюджетів України, навіть більше, ніж по бюджетах міст обласного значення.

Надходження власних доходів місцевих бюджетів 366 ОТГ за січень-грудень 2017 року зросли на 87,0 % та склали 9,3 млрд. грн. (+4,3 млрд. грн.).

Враховуючи те, що нові 2017 ОТГ, у яких перші місцеві вибори були проведені в 2016 році, тільки в 2017 році отримали 60% надходжень від податку на доходи фізичних осіб до своїх місцевих бюджетів, то їх власні ресурси у порівнянні з аналогічним періодом минулого року зросли в 2,9 рази та склали 4,9 млрд. грн. (+3,2 млрд. грн.).

Необхідно зазначити, що темп зростання власних доходів 159 ОТГ, які вже у 2016 році отримували зарахування 60% податку на доходи фізичних осіб (ПДФО) до своїх місцевих бюджетів, становить +34,2% (+1,1 млрд. грн.). Це більше, ніж на 3% від середнього показника по Україні (темп зростання власних доходів по місцевих бюджетах України – 31%).

Такі темпи зростання власних доходів місцевих бюджетів обґрунтовують необхідність подальших дій Уряду з громадськістю, спрямованих на фінансову децентралізацію. Нові умови підвищили зацікавленість органів місцевого самоврядування збільшувати надходження до місцевих бюджетів, вживати заходи з пошуку резервів їхнього наповнення та підвищувати ефективність адміністрування податків і зборів.

Крім того, сьогодні місцеве самоврядування поступово відходить від притаманної раніше споживацької позиції. Очікування дотацій вони сьогодні замінюють активними діями у створенні ефективного управлінського апарату, спрямовують кошти на розвиток громад, здійснюють аналіз витрачання бюджетних коштів та запобігають випадкам неефективного, нераціонального їх використання [8].

Таким чином, місцеві бюджети виступають головним інструментом реалізації державної регіональної політики. Якщо робити більш глибокий порівняльний аналіз, то слід зазначити, що частка видатків місцевих бюджетів України у структурі зведеного бюджету краї-

ни в період з 2012 по 2017 рр. складала понад 40%. Це свідчить про посилення ролі місцевих бюджетів у соціально-економічному розвитку адміністративно-територіальних одиниць, що зумовлено зростанням державних соціальних гарантій. Як зазначає Зайчикова В.В. «частка видатків місцевих урядів у валовому внутрішньому продукті (ВВП) дає можливість оцінити рівень функціональної децентралізації» [9, с. 48]. Відповідно в Україні на органи місцевого самоврядування покладається достатньо широкий спектр видаткових повноважень.

Більше 80% фінансових ресурсів місцевих органів влади направлені на покриття поточних видатків.

Протягом січня – серпня 2018 року надходження до загального фонду всіх місцевих бюджетів України (без урахування міжбюджетних трансфертів) склали 148,7 млрд. грн. У порівнянні з аналогічним періодом 2017 року надходження зросли на 27,9 млрд. грн. або на +23%. Про це свідчать показники результатів фінансової децентралізації, які є частиною Моніторингу процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування..

Показник приросту доходів по відношенню до минулого року по бюджетах 665 об'єднаних територіальних громад склав +65,5% (+5,0 млрд. грн.).

У 2018 році на прямих міжбюджетних відносинах з державним бюджетом перебувають 665 ОТГ, з яких у 2017 році проведено перші вибори і в цьому році вони вперше отримують доходи, передбачені для бюджетів ОТГ. За січень – серпень поточного року надходження по 366 ОТГ, утворених у 2015–2016 роках, зросли на 22,2% і склали 6,8 млрд. грн. По 299 громадах, які лише в цьому році почали отримувати ПДФО, надходження склали 5,9 млрд. грн., що у 2,8 рази (+3,8 млрд. грн.) більше від обсягу доходів, отриманих ними за 8 місяців 2017 року [10].

Разом з тим слід звернути увагу на спеціальний фонд державного бюджету. З 2018 року, наприклад, в складі спеціального фонду державного бюджету створюється Державний дорожній фонд у розмірі 37 млрд. грн. (згідно із Законами України «Про внесення змін до Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» щодо удосконалення механізму фінансування дорож-

ньої галузі» № 1762 та «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо удосконалення механізму фінансового забезпечення дорожньої галузі» № 1763). За рахунок коштів Державного дорожнього фонду для місцевих бюджетів передбачено 11,5 млрд. грн. субвенції на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах [11].

Сьогодні удосконалення механізму формування доходів місцевих бюджетів неможливе без зміни підходів до організації і проведення бюджетного процесу, який полягає у запровадженні середньострокового планування доходів і переході від наявної форми утримання бюджетних установ до фінансування цільових середньострокових програм, в яких бюджетні кошти виділяються під конкретну мету.

Сучасною формою організації бюджетного процесу є програмно-цільовий метод, сутність застосування якого полягає в здійсненні бюджетного процесу на центральному, галузевому і регіональному рівнях відповідно до програм, які зорієнтовані на досягнення мети і кінцевого результату.

Моніторинг програмних показників діяльності бюджетної сфери при застосуванні програмно-цільового методу дасть можливість оцінювати ефективність використання бюджетних коштів, досягнення мети під час реалізації бюджетних програм. Велике значення має удосконалення механізму формування доходів бюджету через встановлення стабільних ставок розподілу податкових надходжень між державним та місцевими бюджетами. Удосконалення потребує чинне законодавство, адже, оцінюючи вплив на формування доходів бюджету, можна говорити про його недосконалість та неадекватність теперішнім умовам господарювання, оскільки доходи бюджету в сучасних умовах не стали стабільними й передбачуваними як загалом, так і в розрізі окремих джерел їх надходжень.

Прогноз, планування, виконання, контроль і моніторинг доходів бюджету й чинного законодавства мають відбуватися в межах єдиного механізму формування та функціонування доходів бюджету. За таких умов функціонування податкових зобов'язань їх нараховування

та мобілізація мають стати основою мобілізації доходів місцевого бюджету як єдиного неподільного процесу формування доходів бюджету [12].

Велику роль у цьому питанні відіграє впровадження критеріїв оцінки та їх використання на кожному етапі розробки та прийняття управлінських рішень. Але на сьогодні впровадження критеріїв оцінки та їх використання на кожному етапі розробки та прийняття управлінських рішень знаходиться ще на стадії розробки. Головною причиною такого стану є відсутність комплексних досліджень зазначеного питання та певного набору критеріїв оцінки якості послуг, що надаються населенню місцевою владою. У цілому, критерії оцінки:

- сприяють кращій оцінці щодо продуктивності та ефективності діяльності органів влади;
- надають інформацію, яку органи влади можуть використовувати при прийнятті управлінських рішень для поліпшення якості їх діяльності;
- підвищують відповідальність органів влади перед населенням;
- покращують контроль за поточним виконанням і плануванням на майбутнє з більшою точністю та гнучкістю;
- забезпечують оцінку результатів діяльності, що сприяє використанню у майбутньому найбільш успішних варіантів.

Переваги критеріїв оцінки результативності діяльності:

- підвищення відповідальності органів влади;
- широке поле для інновацій;
- ефективність витрат;
- поліпшення якості діяльності;
- зосередження уваги на майбутніх результатах;
- прозорість діяльності влади [13, с. 73 – 75].

Висновок

Аналіз та оцінка місцевих бюджетів на сучасному етапі розвитку держави проводиться з урахуванням багатьох факторів та критеріїв. Формування дохідної частини місцевих бюджетів відбувається у достатньо складних сучасних умовах. Незабезпечення фінансової автономії місцевого самоврядування, а саме: нестача фінансових ресурсів і нестабільність у них дохідних джерел стали актуальною і гострою

проблемою. Існують різні джерела формування фінансових ресурсів, використовуючи які, органи місцевого самоврядування мають можливість поповнювати ними місцевий бюджет та виконувати покладені на них функції, основними з яких є податкові надходження... Пріоритетами формування потужної фінансової бази регіонів мають стати подальший розподіл повноважень між центральними органами влади й органами місцевого самоврядування, пошук додаткових джерел формування доходів місцевих бюджетів, розширення дохідної бази місцевих бюджетів, а також удосконалення перерозподільних процесів у бюджетній системі.

Література

1. Клименко, О. М. Сучасний стан дохідної частини місцевих бюджетів України / О. М. Клименко, Н. В. Кальчук // Економіка та держава. – 2016. – № 11. – С. 61 – 64.
2. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 червня 1997 р. № 280/97-ВР, поточна редакція від 04.11.2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80/>
3. Кулик І.О. Шляхи удосконалення управління місцевими бюджетами / І. О. Кулик [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/conf/2012-2/doc/2/11.pdf>.
4. Офіційний сайт Державної Казначейської служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/index>.
5. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 року № 2456-VI // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.
6. Розвиток бюджетної децентралізації в Україні: наукова доповідь / за ред. Луніної І.О.; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогноз. НАН України». – К., 2016. – 70 с.
7. Офіційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>.
8. Місцеві бюджети: експерти підбили перші підсумки 2017 року [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://decentralization.gov.ua/news/8053>.
9. Зайчикова В. В. Місцеві фінанси України та європейських країн. / В. В. Зайчикова – К.: НДФІ, 2016. – 299 с.
10. Фінансові результати місцевих бюджетів за 8 місяців 2018 року [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://decentralization.gov.ua/news/9686>
11. Маркович Г. Формування місцевих бюджетів на 2018 рік: міжбюджетні трансферти. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

АНОТАЦІЯ

У статті розкривається сучасний стан місцевих бюджетів України. Для цього проводиться аналіз та оцінка формування дохідної частини місцевих бюджетів держави за роками, зокрема розглядаються обсяги доходів місцевих бюджетів України без урахування трансфертів та з урахуванням таких. На основі аналізу бюджетного законодавства України пропонується впровадження критеріїв оцінки діяльності органів влади та їх використання на кожному етапі розробки й прийняття управлінських рішень, що дозволить запобігти випадкам неефективного та нераціонального використання бюджетних коштів.

Місцеві вибори, як фінансово-правові документи, займають провідне місце в нормативно-правовому забезпеченні діяльності органів місцевої влади і органів місцевого самоврядування. Від якості їх розроблення і реалізації залежить ефективність діяльності органів публічної влади з проблем задоволення соціальних потреб населення. Особливого значення набуває взаємозалежність місцевих бюджетів між собою і від державного бюджету, що вимагає необхідності удосконалення процедури і порядку розрахунку бюджетних трансфертів.

В статті проведено аналіз формування місцевих бюджетів впродовж кількох останніх років, який показує зростання обсягів їх повноважень, що свідчать про розвиток економіки України, навіть в умовах агресії яка ведеться проти України з боку Російської Федерації та про результативність децентралізації влади, яка здійснюється в Україні.

Удосконалення механізму формування доходів місцевих бюджетів неможливе без зміни правових підходів до організації проведення бюджетного процесу, насамперед, запровадження середньострокового планування доходів і переході від повної форми утримання бюджетних установ до формування цільових середньострокових програм, в яких бюджетні кошти виділяються під конкретну мету.

Ключові слова: фінансові ресурси, державний бюджет України, місцеві бюджети, бюджетний процес, бюджетне законодавство, Бюджетний кодекс України.

<https://buhgalter.com.ua/news/byudzhetniyprocес/formuvannya-mistsevih-byudzhetiv-na-2018-rik-mizhbyudzhetni>

SUMMARY

The article reveals the current state of local budgets of Ukraine. For this purpose, the analysis and estimation of the formation of the revenue part of the local budgets of the state for the years are carried out, in particular, the volume of revenues of local budgets of Ukraine without taking into account transfers and taking into account such. On the basis of the analysis of the budget legislation of Ukraine, it is proposed to introduce criteria for evaluating the activities of the authorities and their use at each stage of development and adoption of managerial decisions, which will prevent cases of inefficient and inefficient use of budget funds.

Local elections, as financial and legal documents, occupy a leading place in the regulatory provision of local government and local self-government bodies. The quality of their development and implementation depends on the effectiveness of the public authorities on the problems of meeting the social needs of the population. Of particular importance is the interdependence of local budgets between themselves and from the state budget, which requires the need to improve the procedure and procedure for calculating budget transfers.

The article analyzes the formation of local budgets in the last few years, which shows an increase in the volume of their powers, which testify to the development of the Ukrainian economy, even in conditions of aggression against the Ukraine by the Russian Federation and the effectiveness of decentralization of power that is being implemented in Ukraine.

Improvement of the mechanism of forming local budget revenues is impossible without changing legal approaches to organizing the budget process, first of all, the introduction of medium-term income planning and the transition from the full form of retention of budget institutions to the formation of medium-term targeted programs, in which budget funds are allocated for a specific purpose.

Key words: financial resources, state budget of Ukraine, local budgets, budget process, budget legislation, Budget Code of Ukraine.

12. Щербань О.Д. Напрями удосконалення формування доходів місцевих бюджетів / О.Д. Щербань // Вісник економіки транспорту і промисловості – 2013. – С. 74–79.

13. Бабінова О.О. Критерії оцінки ефективності діяльності органів місцевого самоврядування: світовий досвід та Україна // Стратегічні пріоритети. – 2007. – № 2. – С. 73 – 78.